

podle § 330 ex. ř. nepřipustná, zrušení její navrhli a tvrzení svá k tomu se vztahující prokázali. O tomto návrhu bude pak třeba podle § 55 ex. ř. obě strany vyslechnouti a příslušné důkazy provést. Nelze ovšem souhlasiti s názorem soudu rekursního, že částku 600 K, stanovenou v § 330 ex. ř., sluší počítati podle nynějších cen výměnkářských dávek. Zákon zamýšlel citovaným ustanovením zajistiti výměnkáři existenční minimum, pokud ho k jeho výživě jest zapotřebí, maje na zřeteli normální poměry předválečné, za kterých výměnkářské dávky v ceně 600 K k výživě postačovaly. Avšak ceny zemědělských výrobků byly poměry válkou vyvolanými úplně zvráceny a jest na bledni, že roční výměnkářské dávky v nynější ceně 600 K by ani k nejnižší výživě výměnkářově nedostačovaly. Nebude ovšem rozhodnou cena těchto dávek v roce 1896, poněvadž exekuční řád měl zajisté na zřeteli i poměry pozdější, nejen poměry v době jeho vydání. Bude proto třeba v případě, že bude podán návrh na zrušení exekuce, vzíti za základ ceny, které měly výměnkářské dávky čítati v to byt, v normální době předválečné, a ponechati výměnkářům s obmezením § 330 ex. ř. takové množství naturálních dávek, jichž k jejich výživě jest zapotřebí. To plyne také z úvahy, že existenční minimum osob, platů požívajících, bylo pozdějšími zákony vzhledem k poměrům válkou vyvolaným zvyšováno, kdežto existenční minimum výměnkáře v § 330 ex. ř. stanovené zůstalo nezměněno, takže z toho plyne nutný závěr, že toto existenční minimum může míti na zřeteli jen normální poměry předválečné a nelze proto vzíti za základ jeho nynější ceny dávek výměnkářských.

### Čís. 1528.

**Zajištění půdy drobným pachtýřům (zákon ze dne 27. května 1919, čís. 318 sb. z. a n.).**

**Požadovací nárok vztahuje se i na pozemky, připsané českobratrské církvi evangelické.**

(Rozh. ze dne 7. března 1922, R I 197/22.)

Požadovací nárok pachtýře, by mu byly přiznány do vlastnictví pozemky, připsané českobratrské církvi evangelické, byl uznán soudy v š e c h t ř í s t o l i c, Nejvyšším soudem z těchto

### d ů v o d ů:

Dle odstavce třetího zákona ze dne 27. května 1919, čís. 318 sb. z. a n. vsunutého novelou ze dne 15. dubna 1920, čís. 311 sb. z. a n., rozumějí se statky církevními ve smyslu tohoto zákona nemovitosti k t e r é k o l i c í r k v e v ů b e c, ať jsou kostelní, zádušní, farní, obroční anebo jinak nazývané («a pod.»). Sporné pozemky připsány jsou bezesporně »farnímu sboru Českobratrské církve evangelické« v P. dříve bezesporně »evangelické církvi helvetského vyznání« a jsou tedy statkem církevním dle hořejšího předpisu. Neboť — a tím jsou všechny obšírné vývody stížnosti vyvráceny — vyhláškou min. školství a nár. osvěty ze dne 25. listopadu 1919, čís. 625 sb. z. a n. vyhlášený církevní zákon jmenované církve usnesený dne 17. a 18. prosince 1918 stanoví: v § 3, že k této církvi náleží

všecky české s b o r y dříve augsburského a helvetského vyznání; v § 4, že všechno jmění, které patřilo církevním s b o r ů m jmenovaných vyznání, přechází v majetek a správu těchto sborů č e s k o s l o v e n s k é c í r k v e e v a n g e l i c k é, po případě v majetek a správu celé této církve. Na tom se zřízením této církve vyhláškou min. školství a nár. osvěty ze dne 8. února 1922, čís. 64 publikovaným ničeho nezměnilo, neb zřízení to má v § 2 totéž ustanovení. Třeba byly sporné pozemky připsány farnímu sboru, tak přece farní sbor jest sborem této nové církve a jmění jeho tedy jměním církevním, zrovna tak jako i dříve byly jím pozemky ty, dokud připsány byly »evangelické církvi helvetského vyznání«, takže lhotejno, který zápis existoval v době, kdy požadovací zákon vstoupil v účinnost. Na dobrodiní čl. IV. novely ze dne 1. dubna 1921, čís. 166 sb. z. a n. sbor nároku nemá, protože jde o řádnou a včasnou přihlášku dle původního zákona požadovacího ze dne 27. května 1919, čís. 318 sb. z. a n.

### Čís. 1529.

**Divadelní dramaturg nepotřebuje ku výkonu svého povolání veškerých děl světové literatury (§ 251 čís. 5 ex. ř.).**

(Rozh. ze dne 7. března 1922, R I 210/22.)

V exekuční věci proti dramaturgu většího divadla vyloučil k návrhu dlužníka e x e k u č n í s o u d z exekuce dramatickou literaturu, zabavenou pod pol. 6 zájemního protokolu, zamítl však návrh na vyloučení ostatních děl světové literatury, zabavených pod pol. 5 protokolu. R e k u r s n í s o u d vyloučil z exekuce i tato díla, je ž t o dospěl k úsudku, že dlužník jako dramaturg divadla veškerých knih, pod pol. 5 zájem. protokolu uvedených, jež jsou určeny k jeho potřebě jako dramaturga a režiséra, nutně potřebuje k výkonu tohoto svého povolání, neboť režisér jakožto reprodukční tvůrčí umělec musí se ku své činnosti vzdělávati a inspirovati kde může, nejen na umění výtvarném, ve vědě, nýbrž i ve všech možných literárních výplodech. Dramaturg a režisér potřebuje ku svému métier celé literatury světové, neboť, třeba by všech děl nepotřeboval zároveň, může se vyskytnouti případ, že bude některého ku svému studiu a inspiraci potřebovati. Které knihy z beletrie a z krásné literatury, z filosofie, z vědy, z děl naučných a vzdělávacích dramaturg a režisér ku své práci potřebuje, určovati všeobecně nelze. To vše jest odvislo od okamžité potřeby jeho a divadelní. Z toho plyne úsudek, že nelze všeobecně říci, že by zabavených knih dlužník nepotřeboval a dlužno tedy připustiti, že právě těchto knih ku výkonu svého povolání nutně potřebuje, jak také znalec se vyslovil ve svém posudku.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

### D ů v o d y:

Rekursní soud vyloučil knihy dlužníku zabavené z exekuce z toho důvodu, že podle posudku znaleckého dlužník jako dramaturg a režisér potřebuje ke svému povolání celé literatury světové. Tento posudek již svou všeobecností a neurčitostí neposkytuje spolehlivého podkladu pro posou-